

АЛЕКСАНДЪР БЛОК

СНЕЖНАТА ДЕВА

Превод от руски: Петър Велчев, 1992

chitanka.info

*Тя иде от страни пустинни —
на други нощи дъщеря.
Не я посрещнаха роднини,
нито небето я огря.*

*Но във виелицата снежна,
над исполинската Нева —
тя каменния сфинкс посрещна
с лек вик и вдигната глава.*

*Щом бури със звезди засипят
и нейните гърди, и лик,
тя вижда родния Египет
през северния, блед светлик.*

*И моя град железно-димен,
в мъгли, и вятър, и води —
с доверие, с възторг безимен
тя като царство наследи.*

*Харесаха и тия сгради,
тъй тихо дремещи в нощта,
и светлините на лампади
се сляха с нейната мечта.*

*Тя опозна мъглата рядка,
дима и бледата тъма —
и в този град като загадка
загадка стана тя сама.*

*Тя леден пръстен ми дарява,
задето в плащ съм от звезди,
задето нося броня здрава
и върху нея кръст блести.*

*Тя в моите очи се взира,
като че хвали храбър враг.
От нощите ѝ студ извира
и в моя дух нахлува сняг.*

*Но нейната душа е няма,
от меча ще се отрече.
Тя ремъка на шлема няма
със страстен жест да разсече.*

*И като воин на рат враждебна,
във вечната си броня аз —
копнежа за любов вълшебна
ще пазя във свещен екстаз.*

1907

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.